

ΟΙΚΟΝΟΜΕΤΡΙΚΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΣΤΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΩΤΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

1976 - 1979 *

Τον κ. ΜΑΝΟΛΗ Γ. ΔΡΕΤΤΑΚΗ **

Καθηγητού της Οικονομετρίας στήν Α.Σ.Ο. & Ε.Ε.

Εισαγωγή

"Αν έξαιρέσθη κανείς μιάν ἀνακοίνωση τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Π. Θεοχάρη (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ Σ. Παπέτη) στὴ συνεδρίᾳ τῆς 16.1.75 τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν γιὰ τὸ θέμα τῶν Πανεπιστημιακῶν Σπουδῶν στὴν Ἑλλάδα, τὸ πρόβλημα τοῦ αὐξανόμενου ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις γιὰ τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα (Α.Ε.Ι.) δὲν ἔχει ἀναλυθῆ συντηματικά μέχρι σήμερα.

Μιὰ δλοκληρωμένη ἀνάλυση τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ἀπαιτεῖ τὴν ἔξεταση τῶν δημογραφικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν παραγόντων ποὺ προσδιορίζουν τὸν ἀριθμὸ τῶν μαθητῶν τόσο στὴ Στοιχειώδη δσο καὶ στὴ Μέση Ἐκπαίδευση, τῶν αἰτιῶν ποὺ ἔχουν προκαλέσει τὴ συγκεκριμένη δομὴ ποὺ ἔχει ἡ Μέση Ἐκπαίδευση, τῶν δυνατοτήτων, καὶ τῶν δρων ἀπασχολήσεως (ἀνεργίας, μισθῶν κ.λ.π.) τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου, τῶν Μέσων Τεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν καὶ τῶν πτυ-

* Econometric Models for forecasting the Number of Candidates in the University Entrance Examinations in Greece 1976 - 1979, by E. G. Drettakis, Professor of Econometrics in Athens Graduate School of Economics and Business Science.

** Θύ διθελεῖ νὰ εὐχαριστήσω τοὺς καθηγητές τῆς Α.Σ.Ο. & Ε.Ε. κ.κ. Έ. Δρανδάκη, Θ. Λιανδ καὶ Π. Τζωρτζόπουλο γιὰ τὶς χρησίμες παρατηρήσεις ποὺ ἔκαναν στὸ κείμενο πρὶν πάρει τὴν τελική τὸν μορφὴ. Εὐχαριστῶ ἀκόμα τοὺς βοηθοὺς μοι Δ/δα Έ. Κανδηλάρου καὶ κ. Μ. Μαγδαληνό, καθὼς καὶ τοὺς τεταρτοετεῖς φοιτητὲς τοῦ Οικονομικοῦ Τμῆματος τῆς Α.Σ.Ο. & Ε.Ε. τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1975 - 76 γιὰ τὰ σχόλια ποὺ ἔκαναν σὲ διάφορα στάδια ἀπὸ τὰ ὅποια πέρασε ἡ ἐργασία αὐτῆ. Τέλος, εὐχαριστῶ τὸ Τμῆμα Εἰσιτηρίων Ἐξετάσεων τοῦ Υπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (Υ.Ε.Π.Θ.) καὶ τὸ τμῆμα τῆς Ἑθνικῆς Στατιστικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Σ.Υ.Ε.) στὸ Υ.Ε.Π.Θ. γιὰ τὴ χορήγηση τῶν στατιστικῶν στοιχείων ποὺ χρησιμοποιήθηκαν στὴ μαλετή καὶ τὴν ἀπαρεία I.B.M. γιὰ τὴ διάφορα παραχώρηση τοῦ χρόνου ποὺ χρειάστηκε στὸν ἡλεκτρικὸ ὑπολογιστὴ τῆς γιὰ νὰ ἐκτιμηθοῦν τὰ διάφορα ὑποδείγματα ποὺ δοκιμάστηκαν στὴν ἔρευνα αὐτῆ.

χιονίχων τῶν διαφόρων Σχολῶν τῶν Α.Ε.Ι., τῆς αὐξανόμενης τάσεως τῶν νέων νὰ πηγαίνουν στὸ ἔξωτερικὸ γιὰ προπτυχιακὲς σπουδὲς σὲ συνδυασμῷ μὲ τὶς δυνατότητες ἐκπαιδεύσεως ποὺ ἔχουν τὰ Α.Ε.Ι., τῶν ἀπωλειῶν ποὺ ἔχει ὁ τόπος ἀπὸ τὴ «διαρροὴ ἐγκεφάλων» στὸ ἔξωτερικὸ κ.ο.κ. Μιὰ τέτοια ἀνάλυση εἶναι ἔργο διάδος ἐρευνητῶν καὶ ἀπαιτεῖ μέσα ποὺ μόνο ἔνας κρατικὸς δργανισμὸς μπορεῖ νὰ τὰ διαθέσῃ.

Στὴν ἔργασία αὐτῇ γίνεται μιὰ πρώτη προσπάθεια γιὰ τὴν οἰκονομετρικὴ ἀνάλυση τοῦ προβλήματος τῶν ὑποψηφίων στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις. Σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ βρῇ ἔνα οἰκονομετρικὸ ὑπόδειγμα ποὺ νὰ ἔχῃ τὰ ἐπίπεδα στὰ ὅποια διαμορφώθηκε ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων στὴ δεκαετία 1965 - 75 καὶ νὰ δίνῃ προβλέψεις γιὰ τὰ ἐπίπεδα στὰ ὅποια θὰ διαμορφωθῇ ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς στὴν περίοδο 1976 - 79.

Στὸ πρῶτο τμῆμα δίνονται : μιὰ σύντομη περιγραφὴ τοῦ συστήματος τῶν εἰσαγωγικῶν ἔξετάσεων καὶ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὸ ἐπόμενο τμῆμα. Στὸ δεύτερο τμῆμα γίνεται μιὰ συνοπτικὴ ἀνάλυση τῶν προσδιοριστικῶν παραγόντων τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων καὶ ἐκτιμοῦνται γιὰ τὴν περίοδο 1967 - 1975 δόσο ἀπλὰ οἰκονομετρικὰ¹ ὑποδείγματα ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἀνάλυση αὐτῆς. "Ἐναὶ ἀπὸ τὰ οἰκονομετρικὰ αὐτὰ ὑποδείγματα χρησιμοποιεῖται στὸ τρίτο τμῆμα γιὰ τὴν πρόβλεψη τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων τόσο γιὰ τὸ 1976 δόσο καὶ γιὰ τὰ ἐπόμενα τρία χρόνια. Στὸ τέταρτο τμῆμα, τέλος, γίνεται σύγκριση τῶν προβλέψεων τοῦ τρίτου τμήματος μὲ ἑκεῖνες ἐνός ἐναλλακτικοῦ ὑποδείγματος. Ή ἔργασία κλείνει μὲ δρισμένα συμπεράσματα.

I. Τὸ σύστημα τῶν εἰσαγωγικῶν ἔξετάσεων καὶ τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα

Τὸ σύστημα ποὺ ἐφαρμόζεται σήμερα στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὴν ἐπιλογὴ αὐτῶν ποὺ εἰσάγονται κάθε χρόνο στὰ Α.Ε.Ι.² εἶναι συγκεντρωτικό. Σύμφωνα μὲ τὸ σύστημα αὐτὸν ὑποψήφιοι στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις γιὰ τὰ Α.Ε.Ι. (ποὺ γίνονται κάθε χρόνο στὰ τέλη Αὐγούστου - ἀρχὴς Σεπτεμβρίου) μποροῦν νὰ εἶναι αὐτοὶ ποὺ πήραν ἀπολυτήριο Γυμνασίου τὸν Ιούνιο τοῦ ίδιου χρόνου ή τὸν Ιούνιο καὶ Σεπτέμβριο περασμένων χρόνων. Ὁ κάθε ὑποψήφιος κάνει αἴτηση συμμετοχῆς στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις μετὰ ἀπὸ τὰ μέσα Ιουνίου. Στὴν αἴτησή του δηλώνει

1. Χρησιμοποιοῦμε τὴ λέξη «οἰκονομετρικῶν» διότι οἱ μέθοδοι τῆς Οἰκονομετρίας βρίσκουν ἐφαρμογὴ δχι μόνο στὴν Οἰκονομικὴ ἀλλὰ καὶ στὶς όλες κοινωνικὲς ἐπιστήμες (βλ. Δρεπτάκη, 1975, σελ. 21). Τὰ ὑποδείγματα εἶναι ἀπλὰ τόσο διότι ὁ σκοπὸς τῆς μελέτης αὐτῆς εἶναι πειριοτισμένος δόσο καὶ διότι δὲν ὑπάρχουν ἀρκετά στοιχεῖα γιὰ τὸ πρόβλημα ποὺ ἔχεται. "Ἄν ὑπήρχαν περισσότερες παραπτήσεις θὰ ἦταν δυνατόν νὰ γίνουν δρισμένοι ἔλεγχοι (π.χ. γιὰ αὐτοουσχέτιση) καὶ νὰ καταβληθῇ προσπάθεια γιὰ τὴν κατασκευὴ ὑποδειγμάτων μὲ πειριστήρες ἀπὸ μιὰ ἔξισθεσις.

2. Στὰ Α.Ε.Ι., στὴ μελέτη αὐτή, περιλαμβάνονται, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὶς "Ανώτατες Σχολές, οἱ Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες, οἱ Γυμναστικὲς Ἀκαδημίες, οἱ Σχολές Νηπιαγωγῶν καὶ οἱ Σχολές Οἰκιακῆς Οἰκονομίας.

και τὸν κύκλο³ στὸν δόπιο θέλει νὰ δώσῃ ἐξετάσεις. Μετὰ τὴ λήξη τῆς προθεσμίας ὑπόβολῆς αἰτήσεων ἀνακοινώνεται (γύρω στὰ τέλη Τουλίου) ὁ συνολικὸς καὶ κατὰ κύκλους ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων.

Γιὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων τὸ 'Υπουργεῖον Παιδείας ζητᾶ κάθε χρόνο τὴ γνώμη τῶν Α.Ε.Ι. 'Ο ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων ποὺ ἀνακοινώνεται τελικὰ ἀπὸ τὸ 'Υπουργεῖο ἔχει ὡς βάση τὶς γνῶμες τῶν Α.Ε.Ι.

Γιὰ νὰ ἐκτιμήσουμε τὰ οἰκονομετρικά ὑπόδειγματα ποὺ δίνονται στὸ δεύτερο τμῆμα τῆς μελέτης αὐτῆς χρειαζόμαστε δύο τὸ δυνατὸν περισσότερες παρατηρήσεις. Ἐπειδὴ στὴ μελέτη τοῦ κ. Θεοχάρη δίνονται στοιχεῖα γιὰ τοὺς ὑποψηφίους καὶ εἰσακτέους μόνο γιὰ τὴν περίοδο 1968 - 1974, καταφύγαμε στὸ Τμῆμα Εἰσιτηρίων Ἐξετάσεων τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας (ἀπὸ τὴ δόπια προέρχονται καὶ τὰ στοιχεῖα ποὺ δίνονται στὴν ἀνακοίνωση τοῦ κ. Θεοχάρη), ή δοπιά καὶ μᾶς χορήγησε τὰ στοιχεῖα γιὰ τοὺς ὑποψηφίους καὶ τοὺς εἰσακτέους γιὰ τὴν περίοδο 1965 - 1975. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ δίνονται στὸν Πίνακα 1. Στὸν ίδιο πίνακα δίνεται ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στοὺς ὑποψηφίους καὶ τοὺς εἰσακτέους καθὼς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου.

Πίνακας 1. 'Υποψήφιοι καὶ Εἰσακτέοι στὰ Α.Ε.Ι. καὶ 'Απόφοιτοι Γυμνασίου παντὸς τύπου' 1965 - 1975.

Έτος	'Υποψήφιοι	Εἰσακτέοι	'Υποψήφιοι - Εἰσακτέοι	'Απόφοιτοι Γυμνασίου
1965	28.911	12.035	16.876	32.069
6	35.429	11.675	23.754	34.117
7	45.325	15.981	29.344	33.506
8	44.453	12.085	32.368	33.879
9	50.885	11.845	39.040	37.844
1970	54.020	14.042	39.978	42.209
1	48.017	14.099	33.918	40.835
2	48.701	13.945	34.756	44.141
3	54.936	15.690	39.246	46.020
4	64.089	15.975	48.114	49.784
5	75.812	15.505	60.307	51.390 *

Πηγές : Υ.Ε.Π.Θ. — Τμῆμα Εἰσιτηρίων Ἐξετάσεων

Ε.Σ.Υ.Ε. — Τμῆμα Υ.Ε.Π.Θ.

Ε.Σ.Υ.Ε. — Στατιστικὴ τῆς Ἐκπαίδευσεως-Μέση τέλης Εκπαίδευσης 1965-71.

Ε.Σ.Υ.Ε. — Στατιστικὴ τῆς Ἐκπαίδευσεως 1971 - 72.

* Τοὺς ἀποφοίτους Γυμνασίου γιὰ τὸ 1975 τοὺς ὑπολογίσαμε μὲ βάση τὴ σχέση αὐτῶν ποὺ ήταν στὴν ΣΤ' τάξη τὸ Σχολικὸν έτος 1973 - 74 μὲ ἐκείνους ποὺ πήραν ἀπολυτήριο Γυμνασίου τὸ 1974.

3. Οἱ κύκλοι περιλαμβάνουν δύμάδες δύμειδῶν, λίγο - πολὺ, Σχολῶν καὶ διάφοροι δηλῶνται δρισμένες ἀπ' αὐτές μὲ μᾶς σειρὰ προτιμήσεως. 'Ο ἀριθμὸς τῶν κύκλων δὲν ἔμεινε σταθερὸς στὸ διάστημα ποὺ ἔχεταί ζομε.

Για τὰ στοιχεῖα τοῦ πίνακα 1 ἔχομε νὰ κάνουμε τις ἀκόλουθες παρατηρήσεις:

Οἱ ὑποψήφιοι (=γ_γ) εἰναι τὸ σύνολο αὐτῶν ποὺ δηλώνουν συμμετοχὴ στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις σὲ δλους τοὺς κύκλους⁴. Στὸ σύνολο αὐτὸ περιλαμβάνονται καὶ οἱ ὑποψήφιοι σὲ ἔναν κύκλο (τὸν τεχνικὸ) ποὺ ἔπαιψε νὰ ὑπάρχῃ μετὰ τὸ 1972. Εἶναι γνωστὸ δτι, γιὰ διάφορους λόγους, κάθε χρόνο, ἔνα (μικρὸ) ποσοστὸ ἀπὸ τοὺς ὑποψήφιους εἴτε δὲν προσέρχονται στὶς ἐξετάσεις, εἴτε προσέρχονται στὰ πρῶτα μαθήματα καὶ μετὰ ἀποχωροῦν. Ἐπειδὴ ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὸ σύνολο αὐτῶν ποὺ δηλώνουν συμμετοχὴ στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις, τὸ ποσοστὸ αὐτὸ δὲν θὰ τὸ λάβουμε ὑπόψη στὸ ἐπόμενο τμῆμα. Θὰ πάρουμε, δηλαδὴ, ὃς ὑποψήφιοις αὐτοὺς ποὺ δίνονται στὴν πρώτη στήλη τοῦ πίνακα 1.

Οἱ εἰσακτέοι (=z_γ) στὴ δεύτερη στήλη τοῦ πίνακα 1 ἀφοροῦν δλες τὶς Σχολές τῶν Α.Ε.Ι. (δπως τὰ Α.Ε.Ι. δρίζονται στὴν ὑποσημειωση 2) γιὰ τὶς δποῖες μᾶς δόθηκαν ἀναλυτικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὸ Τμῆμα Εἰσιτηρίων Ἐξετάσεων τοῦ Υ.Ε.Π.Θ. γιὰ δλα τὰ χρόνια τῆς περιόδου 1965 - 75. Στὰ στοιχεῖα αὐτὰ δὲν περιλαμβάνονται οἱ εἰσακτέοι στὸν Τεχνικὸ κύκλο. Θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε ἐδὴ δτι ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων δὲν συμπίπτει μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν εἰσαγομένων στὰ Α.Ε.Ι.. Σὲ δρι-σμένα χρόνια ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἀριθμὸς ἦταν μεγαλύτερος (καὶ σὲ μερικὲς Σχο-λές πολὺ μεγαλύτερος) ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τὸν εἰσακτέων. Ἡ διαφορὰ δφείλεται στὴν εἰσαγωγὴ ὑπεραριθμῶν ποὺ ἀνήκουν σὲ διάφορες κατηγορίες. Ἐπειδὴ οἱ κατηγο-ρίες αὐτές μεταβάλλονται ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο, δὲν εἶναι εύκολο νὰ διαπιστωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαγομένων. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν δποῖο στὴ μελέτη αὐτῆς παίρνουμε μόνον τοὺς εἰσακτέους.

Οἱ ἀπόφοιτοι Γυμνασίου (=x₁₂) εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ παίρνουν ἀπολυτήριο ἀπὸ τὰ (δημόσια καὶ ιδιωτικὰ) Γυμνάσια δλων τῶν τύπων στὶς ἐξετάσεις τόσο τοῦ 'Ιονίου δσο καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου κάθε χρόνου⁵.

II. Οἰκονομετρικὰ ὑποδείγματα γιὰ τὴν ἐξήγηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων στὴν περίοδο 1967-1975

Σ' ἔνα ἅρθρο του γιὰ τὴν 'Ανωτάτη Ἐκπαίδευση ὁ κ. Τσουκαλᾶς γράφει «Τὸ ἰδιαίτερα ὑψηλὸ ποσοστὸ συμμετοχῆς στὴν ἀνώτατη παιδεία δὲν εἶναι στὴν Ἑλλάδα φαινόμενο καινούργιο. Ἡδη στὸ 190 αἰώνα τὸ ποσοστὸ τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν (σὲ σχέση μὲ τὸ συνολικὸ πληθυσμὸ) εἶναι πολὺ ὑψηλὸ καὶ στὸ 1912 εἶναι τὸ ὑψηλότερο τῆς Εὐρώπης», (περιοδικὸ «Λευκαλίων», Μάρτιος 1975, σελ. 20). Οἱ ἔρμηνετες ποὺ μποροῦν νὰ δοθοῦν γιὰ τὶς διαστάσεις ποὺ ἔχει πάρει τὸ φαινόμενο αὐτὸ σήμερα (δπως φαίνεται τόσο ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν ὑποψηφίων

4. Πρὶν ἀπὸ τὸ 1968 οἱ κόκλοι εἰχαν ἄλλα δνόματα, καὶ, δπως ἀναφέρεται στὸ κείμενο, ὁ τεχνικὸς κύκλος ἔπαιψε νὰ ὑπάρχῃ ἀπὸ τὸ 1973 καὶ μετά. Οἱ μεταβολές αὐτές μᾶς μάλιστας σὲ πάρουμε στὴ μελέτη αὐτῆς τὸ σύνολο τῶν ὑποψηφίων γιὰ δλα τὰ ἔτη τῆς περιόδου 1965 - 75.

5. Δὲν ὑπάρχουν δημοσιευμένα στοιχεῖα γιὰ τὸν 'Ιονίο καὶ τὸ Σεπτεμβρίο χωριστά. Ὁ διαχωρισμὸς αὐτός, δπως καὶ ἄλλα στοιχεῖα ποὺ δὲν ὑπάρχουν σήμερα, θὰ ἦταν χρήσιμο σὲ μιὰ λεπτομερέστερη μελέτη τοῦ προβλήματος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις γιὰ τὰ Α.Ε.Ι.

δσο και άπό τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ποὺ σπουδάζουν στὰ Α.Ε.Ι. και στὸ ἔξω-
τερικὸ (βλ. Δρεπάκη, 1976β) εἶναι πολλές. Ὁποιαδήποτε, δμως, ἐρμηνεία και ἄν
πάρουμε δὲν θὰ εἶναι ἀσχετη μὲ τὰ παρακάτω διαρθρωτικά χαρακτηριστικά τῆς
ἔλληνικῆς οἰκονομίας και ἐκπαιδεύσεως.

"Ἐνα ἀπὸ τὰ βασικότερα χαρακτηριστικά τῆς ἔλληνικῆς οἰκονομίας ἔδω
και πολλὰ χρόνια εἶναι ἡ γενικὴ ἀδύναμία της νὰ ἀπορροφήσῃ δλο τὸ ἐργατικὸ
δυναμικὸ ποὺ ὑπάρχει στὴ χώρα. Ἀναμφισβήτητη ἀπόδειξη τῆς ἀδύναμίας αὐτῆς
ἀποτελοῦν οἱ μεγάλες ἀπώλειες ποὺ σημειώθηκαν, λόγῳ τῆς μεταναστεύσεως,
στὶς ἡλικίες κάτω τῶν 30 ἐτῶν στὸν ἔλληνικὸ πληθυσμὸ στὴν περίοδο 1950 -
1970 (βλ. Δρεπάκη, 1976α). Ἡ μικρὴ ἀπορροφητικότητα σ' ἔνα τομέα τῆς ἔλλη-
νικῆς οἰκονομίας - τῇ βιομηχανίᾳ - ἔχει ἐπισημανθῆ στὶς μελέτες τῶν κ.κ. Φακιο-
λᾶ (1974) και Λιανοῦ (1975).

Τὸ σημαντικότερο (γιὰ τὴ μελέτη μας) χαρακτηριστικό τῆς Μέσης Ἐκπαι-
δεύσεως στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ μονολιθικότητά της (βλέπε και σχετικὸ τμῆμα στὴν
ἀνακοίνωση τοῦ Κ. Θεοχάρη). Τὸ σχολικὸν ἔτος 1971 - 72, π.χ. [βλ. Ε.Σ.Υ.Ε.
(1975)], ἡ Μέση Τεχνικὴ και' Ἐπαγγελματικὴ Ἐκπαίδευση (δημόσια και' ιδιωτικὴ)
δὲν εἶχε περισσότερο ἀπὸ τὸ 15% τῶν μαθητῶν ἡλικίας 12 - 18 ἐτῶν. Ἡ μονολι-
θικότητα αὐτὴ τῆς Μέσης Ἐκπαίδεύσεως στὴν Ἑλλάδα, δπως εἶναι φυσικό,
εἶναι στενά συνδεδεμένη μὲ τὴν ἱστορικὴ ἔξελιξη και τὴν σημερινὴ φάση ποὺ
περνᾶ ἡ ἔλληνικὴ κοινωνία.

Τὰ παραπάνω δύο βασικά χαρακτηριστικά τῆς ἔλληνικῆς οἰκονομίας και
ἐκπαιδεύσεως, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν αὔξηση τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος (ποὺ
ἐπιτρέπει σ' ἔνα αὐξανόμενο ἀριθμὸ οἰκογενειῶν νὰ δίνουν στὰ παιδιά τους γυ-
μνασιακὴ ἐκπαίδευση), συντελοῦν στὸ νὰ αὐξάνεται κάθε χρόνῳ δ ἀριθμὸς τῶν
μαθητῶν ποὺ, γνωρίζοντας δτὶ δὲν θὰ βροῦν ἀπασχόληση⁶ μόλις τελειώσουν τὸ
Γυμνάσιο, ἀρχίζουν νὰ προετοιμάζωνται γιὰ τὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις γιὰ τὰ
Α.Ε.Ι. ἀπὸ τὴν Δ' ή Ε' τάξη τοῦ Γυμνασίου και, δταν πάρουν τὸ ἀπολυτήριο τους,
δηλῶντο⁷ συμμετοχὴ στὶς ἔξετάσεις αὐτές.

"Ἡ αὔξηση, μὲ μικρὲς διακυμάνσεις, τὸν ἀριθμὸ τῶν ὑποψηφίων ἀπὸ τὴ μιᾶ
μεριά, και ἡ μᾶλλον ἀσήμαντη⁸ αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων ἀπὸ τὴν ἄλλη
είχε ὡς ἀποτέλεσμα (μὲ τὴν ἔξαρτηση τοῦ ἔτους 1971) νὰ αὐξάνεται ἡ διαφορὰ
ἀνάμεσα στοὺς ὑποψηφίους και εἰσακτέους (βλ. τρίτη στήλη τοῦ πίνακα 1). "Αν-

6. Γιὰ τὸς ἄνδρες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ μικρὴ ἀπορροφητικότητα ἐργατικὸ δυναμικὸ τῆς
ἔλληνικῆς οἰκονομίας ποὺ ἀναφέρθηκε στὴν ἀρχὴ τοῦ τμῆματος αὐτοῦ, ὑπάρχει και τὸ πρόσθετο
ἐμπόδιο δτὶ ἡ πρόσληψη τους σὲ ὄρισμένες ἐργασίες προϋποθέτει τὴν ἐκπλήρωση τῶν στρα-
τιωτικῶν τους ὑποχρεώσεων.

7. Δτν εἰνάι αὐτὴ τὴ στιγμὴ γνωστὸ τὸ ποσοστὸ τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου ποὺ δηλῶ-
νουν συμμετοχὴ στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις τοῦ Αθγοδότου τοῦ ἔτους ποὺ παίρνουν τὸ ἀπολυ-
τήριο τους.

8. "Ἡ περιορισμένη αὔξηση στὸν ἀριθμὸ τῶν εἰσακτέων ὀφείλεται, ἀνάμεσα στὰ ἀλλα-
και (α) στὶς χρόνιες ἀλλαγές τῶν Α.Ε.Ι. σὲ διδακτικὸ προσωπικὸ και κτηριακὸ και τεχνικὸ ἔξο-
πλισμὸ (βλ. Δρεπάκη, 1976β), και (β) στὶς δύναμις ἀπορροφήσεως τῶν πτυχιούχων πολλῶν
Σχολῶν τῶν Α.Ε.Ι. ἀπὸ τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες και τὸν ιδιωτικὸ τομέα.

Θεωρήσουμε τη διαφορά αυτή ώς μιάν προσέγγιση του άριθμού των άποτυχόντων, δηλαδή δρίσουμε

$$x_{t3} = y_t - z_t = \text{άποτυχόντες}^9$$

τότε μπορούμε νά υποθέσουμε ότι, δηλαδή και στήν περίπτωση τών άποφοίτων Γυμνασίου, ή αξέηση τού άριθμού τῶν άποτυχόντων συμβάλλει, στήν αξέηση τού άριθμού τῶν υποψηφίων, διότι ένα ποσόστο άπ' αυτούς ξαναδοκιμάζουν¹⁰ δηλώνοντας συμμετοχή στις εισαγωγικές έξετάσεις τά έπομενα χρόνια.

Σύμφωνα με τήν παραπάνω άνάλυστη ένα άπλο οίκονομετρικό υπόδειγμα γιά τήν έξηγηση τού άριθμού τῶν υποψηφίων στις εισαγωγικές έξετάσεις τό χρόνο τ (δηλ. τής μεταβλητής γ), θά πρέπει νά έχη ώς έρμηνευτικές μεταβλητές τόν άριθμό τῶν άποφοίτων τού Γυμνασίου τόν ίδιο χρόνο (δηλ. τήν x_{t2}) και τόν άριθμό αυτῶν πού άπειχαν τά προηγούμενα χρόνια (δηλ. τίς $x_{t-1,3}, x_{t-2,3}$ κ.λ.π.).

Η άκριβής έξειδικευση τού υπόδειγματος πού περιλαμβάνει τίς παραπάνω μεταβλητές δὲν είναι γνωστή. Επειδή δὲν έχομε πολλές παρατηρήσεις δοκιμάσματα υπόδειγματα με έρμηνευτικές μεταβλητές τής γ, τίς $x_{t2}, x_{t-1,3}$ και $x_{t-2,3}$, δηλαδή τούς άποφοίτων Γυμνασίου, τούς άποτυχόντες τού περασμένου χρόνου και τούς άποτυχόντες τού προ-περασμένου χρόνου. Τό πράττο υπόδειγμα πού δοκιμάστηκε είχε ώς έρμηνευτικές μεταβλητές τό ζεῦγος ($x_{t2}, x_{t-1,3}$). Τά άποτελέσματα τής έκτιμήσεως τού με τή μέθοδο τῶν έλαχιστων τετραγώνων έδειξαν διτούς οι συντελεστές παλινδρομήσεως και τῶν δύο μεταβλητῶν, δὲν και θετικοί, δὲν ήταν στατιστικά σημαντικοί στό έπίπεδο σημαντικότητος 5%. Τό δεύτερο υπόδειγμα είχε ώς έρμηνευτικές μεταβλητές τό ζεῦγος ($x_{t2}, x_{t-2,3}$). Τά άποτελέσματα στήν περίπτωση αυτή έδειξαν διτούς ό συντελεστής παλινδρομήσεως τής x_{t2} ήταν θετικός και στατιστικά σημαντικός, ένωδ ο συντελεστής τής $x_{t-2,3}$ ήταν άρνητικός δὲλλα στατιστικά μή σημαντικός (πάλι στό έπίπεδο σημαντικότητος 5%).

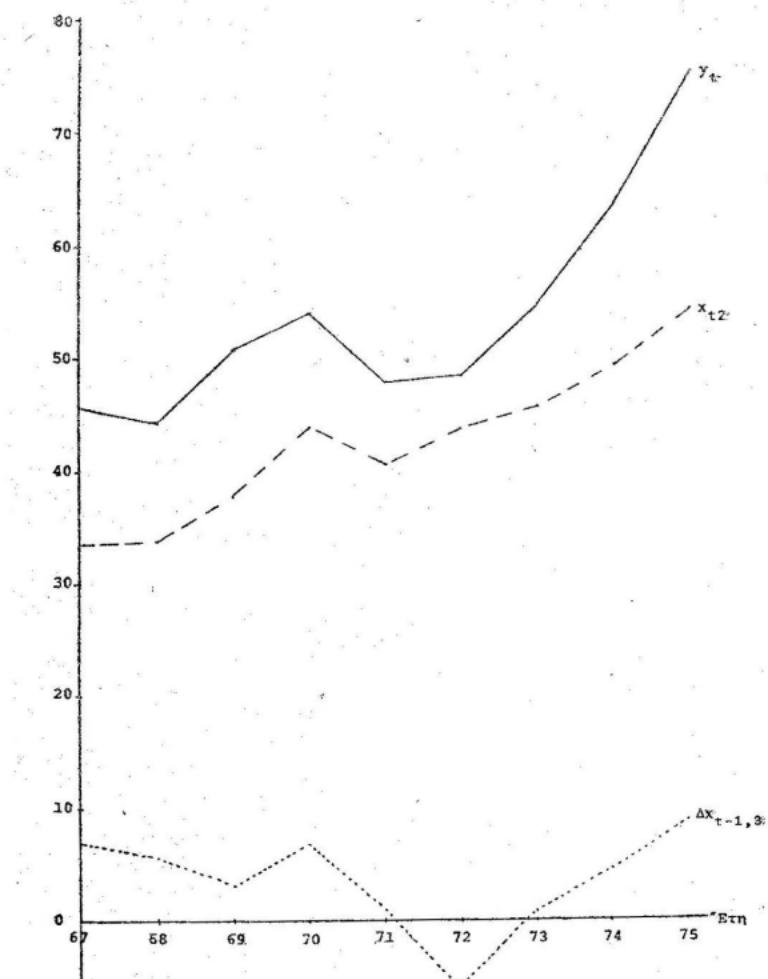
Τό τρίτο υπόδειγμα πού δοκιμάστηκε είχε ώς έρμηνευτικές μεταβλητές τίς $x_{t2}, x_{t-1,3} x_{t-2,3}$. Στήν περίπτωση αυτή τά άποτελέσματα έδειξαν διτούς οι συντελεστές παλινδρομήσεως ήταν δλοι στατιστικά σημαντικοί. Ό συντελεστής τής x_{t2} ήταν θετικός, δι συντελεστής τής $x_{t-1,3}$ ήταν + 1,032 και δι συντελεστής τής $x_{t-2,3}$ — 0,989¹¹. Τό άποτελέσμα αυτό¹² μᾶς δηλαδήσει στό συμπέρασμα διτούς, για

9. Ένωδ ή μεταβλητή αυτή είναι, άσφαλτος (με βάση τά δύο άναφέρθηκαν στό τμῆμα I), μιά υπερεκτίμηση τού άριθμού τῶν άποτυχόντων κάθε χρόνο, οι μεταβολές τής άπο χρόνο στό χρόνο ίσως τού προσεγγίζουν ίκανοποιητικά τίς μεταβολές στόν άριθμό τῶν άποτυχόντων.

10. Δὲν υπάρχουν στοιχεία γιά τό πόσες φορές ξαναδίνουν έξετάσεις έκεινοι πού άποτυχαίνουν.

11. Ό άρνητικός συντελεστής γιά τή μεταβλητή τῶν άποτυχόντων τόν προπερασμένο χρόνο μπορεί νά δρείλεται στό διτούς ένας άριθμός υποψηφίων πού άπειχαν τότε δὲν μετέχουν στις εισαγωγικές έξετάσεις τού φετεινού χρόνου είτε διότι πηγαίνουν στό έξωτερικό γιά σπουδές, ή κατατάσσονται στό σπράτευμα γιά νά υπερετήσουν τή θητεία τους ή, άπογοητευμένοι, άποσύρονται άπο τόν άγνωμα.

12. Μετά άπο τόν έλεγχο και τή μή άπόρριψη τής υποθέσεως διτούς οι άπολυτες τιμές τῶν συντελεστῶν παλινδρομήσεως τῶν δύο μεταβλητῶν δὲν διαφέρουν μεταξύ τους.

Διάγραμμα 1. "Υποψήφιοι (γ_t), "Απόφοιτοι Γυμνασίου (x_{t2}) και διαφορά αποτυχόντων τόν περασμένο χρόνο σε σύγκριση με τόν προπερασμένο χρόνο ($\Delta x_{t-1,3}$)."

την περίοδο που έξετάζουμε, αντὸ ποὺ είχε σημασία στην έξήγηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων στις εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις γιὰ τὰ Α.Ε.Ι., ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου, ἡταν δχι τόσο τὰ ἐπίπεδα τῶν ἀποτυχόντων τὶς προηγούμενες περιόδους, δσο ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στοὺς ἀποτυχόντες τῶν δύο προηγούμενών περιόδων.

Ἡ ἔξειδίκευση τοῦ ὑπόδειγματος, ἐπομένως, στὴν δοποῖα τελικά καταλήξαμε, εἶναι ἡ ἔξῆς :

$$y_t = a_1 + a_2 x_{t-2} + a_3 \Delta x_{t-1,3} + u_t \quad (1)$$

ὅπου

$$\Delta x_{t-1,3} = x_{t-1,3} - x_{t-2,3}$$

καὶ u_t εἶναι διαταρακτικὸς δρος τοῦ ὑπόδειγματος (1).

Στὸ ὑπόδειγμα αὐτὸν τὰ πρόσημα τῶν συντελεστῶν a_2 καὶ a_3 θὰ πρέπει νὰ εἶναι θετικά, δηλαδὴ ἂν αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου τὸ τρέχον ἔτος ἡ ἄν αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ποὺ ἀπέτυχαν στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις τὸ προηγούμενο σὲ σύγκριση μὲ τὸ προ-προηγούμενο ἔτος τότε θὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων τὸ τρέχον ἔτος.

Τὸ διάγραμμα I δείχνει δτὶ ἡ καμπύλη τῶν ὑποψηφίων κινήθηκε πρὸς τὴν ίδια κατεύθυνση πρὸς τὴν δοποῖα κινήθηκαν (α) ἡ καμπύλη τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου (μὲ τὴν ἔξαίρεση τοῦ ἔτους 1968) καὶ (β) ἡ καμπύλη τῆς διαφορᾶς τῶν ἀποτυχόντων στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις τοῦ προηγούμενου σὲ σύγκριση μὲ τὸ προ-προηγούμενο ἔτος (μὲ τὴν ἔξαίρεση τῶν ἔτῶν 1969 καὶ 1972).

Ἡ ἐκτίμηση¹³ τοῦ ὑπόδειγματος (1) ἔχειν μὲ τὴ μέθοδο τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων καὶ ἔδωσε τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα :

$$y_t = -8.962,40 + 1,4109 * x_{t-2} + 1,0024 * \Delta x_{t-1,3} \quad R^2 = 0,945 \quad \bar{R}^2 = 0,927 \\ (1,37) \quad (9,32) \quad (4,65)$$

δοποῖ * σημαίνει στατιστικὰ σημαντικὸς συντελεστῆς παλινδρομήσεως στὸ ἐπίπεδο σημαντικότητος 1% καὶ οἱ ἀριθμοὶ κάτια ἀπὸ τὶς ἐκτιμήσεις τῶν συντελεστῶν εἶναι οἱ τιμὲς τοῦ «t».

Τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ δείχνουν δτὶ οἱ συντελεστὲς παλινδρομήσεως τῶν ἔρμηνευτικῶν μεταβλητῶν x_{t-2} καὶ $\Delta x_{t-1,3}$ ἔχουν τὰ ἀναμενόμενα πρόσημα καὶ εἶναι στατιστικὰ σημαντικοὶ δχι μόνο στὸ ἐπίπεδο σημαντικότητος 5% ἀλλὰ καὶ 1%. Τὸ ίδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ συντελεστὴ προσδιορισμοῦ, γεγονὸς ποὺ δείχνει δτὶ τὸ ὑπόδειγμα (1) ἔρμηνενεὶ ἰκανοποιητικὰ¹⁴ τὰ ἐπίπεδα στὰ δοποῖα διαμορφώθηκε ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων στὴν περίοδο 1967 - 1975.

13. Ἀπὸ τὸν δρισμὸ τῆς μεταβλητῆς $\Delta x_{t-1,3}$ εἶναι φανερὸ δτὶ γιὰ τὴν ἐκτίμηση τοῦ ὑπόδειγματος (1) μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσουμε μόνο 9 ἀπὸ τὶς 11 παρατηρήσεις ποὺ ἔχουμε. Μὲ τὶς 9 παρατηρήσεις τὸ ὑπόδειγμα (1) δύνεται τὸ μεγαλύτερο διόρθωμένο συντελεστὴ προσδιορισμοῦ ἀπ' δὲ τὰ ὑπόδειγματα ποὺ δοκιμάστηκαν μὲ τὶς τρεῖς αὐτές ἔρμηνευτικὲς μεταβλητές.

14. Στὸ τιμῆμα IV (Βλέπε Διάγραμμα 2) δίνεται ἡ γραφικὴ ἀπεικόνιση τῆς καμπύλης ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὶς τιμὲς τῆς γι: ποὺ δίνει τὸ ἐκτιμημένο ὑπόδειγμα 2 γιὰ τὴν περίοδο 1967 - 1975.

"Αν, γιὰ τὴν ἐξήγηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις γιὰ τὰ Α.Ε.Ι., ἐπεκταθοῦμε καὶ σὲ παράγοντες ἔξω ἀπὸ τὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα τῆς χώρας, θὰ πρέπει, ἀσφαλῶς, νὰ λάβουμε ὑπόψη καὶ τὴ μετανάστευση.

Η μετανάστευση [σύμφωνα μὲ τοὺς δρισμοὺς τῆς Ε.Σ.Υ.Ε. (1965 - 75)] διακρίνεται σὲ προσωρινὴ ἢ μόνιμη, ἀνάλογα μὲ τὸ ἄν διατάσσεται φεύγη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν πρόθεση νὰ μείνῃ στὸ ἐξωτερικό, ἀντίστοιχα, λιγότερο ἢ περισσότερο ἀπὸ ἕνα χρόνο. Ἀνάμεσα στοὺς (προσωρινοὺς ἢ μόνιμοὺς) μετανάστες ὑπάρχουν καὶ νέοι¹⁵ πού, ἀφοῦ ἀπέτυχαν τὴν πρώτη ἢ τὶς ἐπόμενες φορὲς ποὺ πῆραν μέρος στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις, πηγαίνουν στὸ ἐξωτερικὸ εἴτε γιὰ νὰ σπουδάσουν εἴτε γιὰ νὰ ἐργαστοῦν.

"Αν δρίσουμε τὴ μεταβλητὴ :

$x_{t+4} = \text{προσωριγοὶ} + \text{μόνιμοι μετανάστες} \cdot \text{ἡλικίας} \ 19 - 24 \ \text{ἔτῶν μποροῦμε νὰ} \ \text{ὑποθέσουμε} \ \text{ὅτι} \ \text{δταν} \ \text{ἀνδένεται} \ \text{δ ἀριθμὸς} \ \text{τῶν} \ \text{μεταναστῶν} \ \text{ἀντὸν} \ \text{στὸ} \ \text{χρόνο} \ t - 1 \ \text{θὰ} \ \text{μειώνεται} \ \text{δ ἀριθμὸς} \ \text{τῶν} \ \text{ὑποψηφίων} \ \text{στὶς} \ \text{εἰσαγωγικὲς} \ \text{ἐξετάσεις} \ \text{στὸ} \ \text{χρόνο} \ t \cdot \text{Προσθέτοντας} \ \text{τὴ} \ \text{μεταβλητὴ} \ \text{ἀντὴ} \ \text{στὸ} \ \text{ὑπόδειγμα} \ (1) \ \text{ἔχομε} \ \text{τὸ} \ \text{νέο} \ \text{ὑπόδειγμα:}$

$$y_t = \beta_1 + \beta_2 x_{t-2} + \beta_3 \Delta x_{t-1,3} + \beta_4 x_{t-1,4} + v_t \quad (2)$$

δπου v_t είναι διαταρακτικὸς δρος τοῦ υποδείγματος καὶ δπου, σύμφωνα μὲ δσα ἀναφέρθηκαν πιὸ πάνω δ συντελεστὴς β_4 θὰ πρέπει νὰ είναι ἀρνητικός.

Η ἐκτίμηση τοῦ υποδείγματος (2) μὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ πίνακα 1 καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς Ε.Σ.Υ.Ε. (1965 - 75) γιὰ τὴ μεταβλητὴ x_{t+4} ἔδειξε δτι δ συντελεστὴς παλινδρομήσεως τῆς $x_{t-1,4}$, ἄν καὶ ἔχη τὸ ἀναμενόμενο πρόσημο, δὲν είναι στατιστικὰ σημαντικός. Γιὰ τὴν περίοδο 1967 - 75 ἐπομένως, τὸ υπόδειγμα (2) δὲν ὑπερτερεῖ στατιστικὰ τοῦ υποδείγματος (1).

III. Προβλέψεις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων γιὰ τὴν περίοδο 1976-79 μὲ βάση τὸ υπόδειγμα (1)

"Ενα οἰκονομετρικὸ υπόδειγμα ποὺ ἐξηγεῖ ἵκανοποιητικὰ ἔνα φαινόμενο στὸ παρελθὸν (δπως τὸ υπόδειγμα (1) στὸ προηγούμενο τμῆμα) θὰ πρέπει νὰ δοκιμαστῇ στὸ ἄν καὶ κατὰ πόσον μπορεῖ νὰ δώσῃ ἵκανοποιητικὲς προβλέψεις γιὰ τὸ μέλλον. Ή χρησιμοποίηση ἐνὸς υποδείγματος γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ προϋποθέτει δτι δὲν θὰ σημειωθοῦν σημαντικὲς διαρθρωτικὲς μεταβολὲς στὴν περίοδο γιὰ τὴν δποία θέλομε νὰ βροῦμε τὶς προβλέψεις.

"Ἀπ' δσα ἔχουν ἀνακοινωθῆ μέχρι σήμερα τὸ σύστημα τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, μὲ τὴ μορφὴ ποὺ λειτουργεῖ σήμερα, θὰ ἴσχύσῃ (μὲ μικρές, ἴσως τροποποιήσεις) μέχρι καὶ τὸ 1979. Θὰ ἡταν, κατὰ συνέπειαν, ἐνδιαφέρον νὰ υπολογίσουμε τὶς προβλέψεις ποὺ δίνει τὸ υπόδειγμα (1) γιὰ τὴν περίοδο 1976 - 79. Γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸ μᾶς χρειάζονται οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου καὶ οἱ ἀριθμοὶ τῶν εἰσακτέων στὰ Α.Ε.Ι. γιὰ τὴν ἴδια περίοδο.

15. Κι' ἔδω θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ἡ Ἑλλειψη στατιστικῶν στοιχείων σχετικὰ μὲ τὸ ἐπόπειδο ἐκπαιδεύσεως τῶν μεταναστῶν.

Γιὰ τοὺς ἀποφοίτους Γυμνασίου θὰ χρησιμοποιήσουμε τὰ πιὸ πρόσφατα στοιχεῖα τοῦ τμήματος τῆς Ε.Σ.Υ.Ε. στὸ Υ.Ε.Π.Θ. Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ὑπολογίζουμε πρῶτα τοὺς «μικτοὺς συντελεστὲς προαγωγῆς» τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1973 - 74.

὾ΩΣ «μικτὸ συντελεστὴ προαγωγῆς» δρίζουμε τὸ λόγο αὐτῶν ποὺ γράφτηκαν στὴν τάξη $i + 1$ τὸ ἔτος $t + 1$ πρὸς ἐκείνους ποὺ εἶχαν γραφτῇ στὴν τάξη i ($i = B', G', Δ', E'$ τάξεις τοῦ Γυμνασίου) τὸ ἔτος t . Οἱ συντελεστὲς αὐτοὶ εἰναι μικτοὶ διότι ἔχουν τέσσερα, τουλάχιστον, συνθετικά:

- (α) αὐτοὺς ποὺ προάγονται ἀπὸ τὴν μιὰ τάξη στὴν ἄλλη,
- (β) αὐτοὺς ποὺ ἀποχωροῦν ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευση εἴτε προσωρινὰ εἴτε μόνιμα (π.χ. γιὰ νὰ μεταναστεύσουν ἢ νὰ ἐργαστοῦν).

(γ) αὐτοὺς ποὺ, μετὰ ἀπὸ μιὰ προσωρινὴ ἀπομάκρυνση, ἐπανέρχονται στὴν ἐκπαίδευση, καὶ

(δ) αὐτοὺς ποὺ μπαίνουν γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Ἑλληνικὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα (παιδιὰ Ἑλλήνων τοῦ Ἐξωτερικοῦ, κατ' οἰκον διδαχθέντες κ.λ.π.).

Παίρνοντας ὡς βάση τὸ μαθητικὸ πληθυσμὸ τῶν Γυμνασίων παντὸς τύπου τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1974 - 75 καὶ χρησιμοποιώντας τοὺς «μικτοὺς συντελεστὲς προαγωγῆς» τοῦ 1973 - 74 βρήκαμε τὰ ἀποτελέσματα ποὺ δίνονται στὸν πίνακα 2.

Πίνακας 2. Ὑπολογιζόμενη Ἐξέλιξη τοῦ Μαθητικοῦ Πληθυσμοῦ τῶν Γυμνασίων παντὸς τύπου στὴν περίοδο 1975 - 76 — 1978 - 79

Σχολικὸν Ἐτος	1975 - 76	1976 - 77	1977 - 78	1978 - 79
Τάξη				
Γ'	92.226			
Δ'	85.993	86.047		
Ε'	75.108	77.480	77.528	
ΣΤ'	67.120	67.897	70.042	70.085

*Αν, τώρα, ὑπολογίζουμε τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου γιὰ τὰ ἔτη 1975 - 76 — 1978 - 79 κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο μὲ τὸν ὅποιο βρήκαμε τοὺς ἀποφοίτους Γυμνασίου γιὰ τὸ ἔτος 1975 στὸν πίνακα 1, θὰ ἔχουμε ἐκτιμήσεις¹⁶ τῆς μεταβλητῆς x_2 γιὰ τὰ ἔτη 1976, 7, 8, 9. Οἱ ἐκτιμήσεις αὐτὲς (ποὺ συμβολίζονται μὲ x_2) δίνονται στὸν πίνακα 3.

16. Οἱ ἐκτιμήσεις αὐτὲς βασίζονται στὴν ὑπόθεση ὅτι οἱ «μικτοὶ συντελεστὲς προαγωγῆς» (γιὰ τοὺς ὅποιους ἐτοιμάζεται χωριστὴ μελέτη) θὰ παραμείνουν στὴν περίοδο 1976 - 79 στὰ ἐπίπεδα τοῦ 1973 - 74. *Αν κάνουμε ἄλλες ὑποθέσεις θὰ ἔχουμε, φυσικά, ἄλλες ἐκτιμήσεις γιὰ τοὺς ἀποφοίτους Γυμνασίου γιὰ τὴν περίοδο 1976 - 79.

Ο άριθμός των είσακτέων δὲν είναι εδκολο νὰ προβλεφθῇ διότι ἔξαρταται ἀπὸ πολλούς παράγοντες. Ἐνδεικτικὰ θὰ μπορούσαμε νὰ ἀναφέρουμε ἐδῶ τοὺς ἔξης :

- (i) Τὴν δλοένα αὐξανόμενη ἐπιθυμία πολλῶν νέων νὰ κάνουν πανεπιστημιακές σπουδές,
- (ii) τὴν ἀνάγκη περιορισμοῦ τοῦ ἄριθμοῦ τῶν Ἑλλήνων ποὺ κάνουν προπτυχιακές σπουδές στὸ ἔξτερικό τόσο γιὰ λόγους ἔξοικον μῆσεως συναλλάγματος δσο καὶ (κυρίως) μειώσεως τῶν ἀπωλειῶν ἀνθρώπινου δυναμικοῦ,
- (iii) τὸν περιορισμὸ τῶν εἰσαγομένων ὡς ὑπεραριθμῶν στὰ A.E.I.,
- (iv) τὴ δυνατότητα ἐκπαιδεύσεως μεγαλύτερου ἄριθμοῦ φοιτητῶν ἀπὸ τὰ A.E.I. (παλαιὰ καὶ νέα), καὶ
- (v) τὴ δυνατότητα ἀπορροφήσεως τῶν πτυχιούχων τῶν A.E.I. ἀπὸ τοὺς διάφορους τομεῖς τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Ἄν λάβῃ κανεὶς ὑπόψη τοῦ δλοὺς αὐτοὺς τοὺς παράγοντες θὰ μποροῦσε νὰ κάνῃ τὴν ὑπόθεση δτὶ δ συνολικὸς ἄριθμὸς τῶν είσακτέων στὰ ἐπόμενα 4 χρόνια (1976 - 79) θὰ αὐξάνῃ μὲ ρυθμὸ κάπως ὑψηλότερο ἀπ' δ, τὶ τὰ προηγούμενα τέσσερα (1971 - 75), π.χ. κατὰ 500 ἀπὸ τὸ 1975 στὸ 1976 καὶ κατὰ 1000 τὸ ἔτος στὰ ἐπόμενα 3 ἔτη. Σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση βασίζονται οἱ ἄριθμοὶ ποὺ δίνονται στὴ στήλῃ \hat{z}_t^* στὸν πίνακα 3.

Πίνακας 3. Ἐκτιμήσεις τοῦ ἄριθμοῦ τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου (\hat{x}_{t2}^*) καὶ Ὅποθεσεις γιὰ τοὺς εἰσακτέους (\hat{z}_t^*) 1976 - 79

Έτος	\hat{x}_{t2}^*	\hat{z}_t^*
1976	60.680	16.000
7	61.380	17.000
8	63.320	18.000
9	63.360	19.000

Μιὰ σύγκριση τοῦ πίνακα 3 μὲ τὸν πίνακα 1 δείχνει δτὶ τὸ 1976 θὰ ἔχουμε μιὰ μεγάλη αὐξηση τοῦ ἄριθμοῦ τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου σὲ σύγκριση μὲ τὶς αὐξησεις ποὺ σημειώθηκαν τὰ προηγούμενα χρόνια. Ή αὐξηση αὐτὴ δφείλεται στὸ γεγονὸς δτὶ φέτος τελειώνουν τὸ Γυμνάσιο καὶ τὰ παιδιὰ πού, μὲ τὴν ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση τοῦ Γ. Παπανδρέου τὸ 1964, μπῆκαν στὴν πρώτη τάξη τοῦ Δημοτικοῦ σὲ ἡλικία 5^{1/2} ἔτῶν.

Γιὰ νὰ ὑπολογίσουμε τὴν πρόβλεψη τῶν ὑποψηφίων στὶς εἰσαγωγικές ἔξετάσεις γιὰ τὰ A.E.I. τὸ 1976 παίρνομε τὴν ἐκτίμηση τοῦ ἄριθμοῦ τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου γιὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἀπὸ τὸν πίνακα 3 καὶ τὴν $\Delta x_{1975,3} = 12,193$ (ή τιμὴ αὐτὴ βρίσκεται ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς τρίτης στήλης τοῦ πίνακα 1) καὶ τὶς ἀντικαθιστοῦμε στὸ ἐκτιμημένο ὑπόδειγμα (1). Μὲ βάση τὸ ὑπόδειγμα (1), ἐπομένως, ή

πρόβλεψη γιά τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποψηφίων στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις τοῦ 1976.
(γ^{*}₁₉₇₆) Θὰ εἶναι :

$$y_{1976}^* = -8.972,40 + 1,4109 (60.680) + 1,0024 (12.193) = 88.873.$$

Ἡ πρόβλεψη αὐτή, φυσικά, βασίζεται στὴν ὑπόθεση διτὶ τὸ ὑπόδειγμα (1) θὰ ἴσχῃ γιὰ τὸ 1976. Ἀν κάνουμε τὴν ἴδια ὑπόθεση καὶ γιὰ τὰ ἐπόμενα τρία χρόνια (1977, 8, 9) μποροῦμε νὰ βροῦμε τὶς προβλέψεις ποὺ δίνει τὸ ὑπόδειγμα (1) καὶ γιὰ τὰ χρόνια αὐτά.

Γιὰ τὸ 1977 θὰ πρέπει πρῶτα νὰ ὑπολογίσουμε τὴν Δχ^{*}_{1976,3}. Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς διαφορᾶς αὐτῆς ἀφαιροῦμε ἀπὸ τὴν πρόβλεψη τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων γιὰ τὸ 1976 ποὺ βρήκαμε πιὸ πάνω, τὸν ἀριθμὸν ποὺ δίνεται στὸν πίνακα 3 γιὰ τοὺς εἰσακτέους τοῦ 1976. Ὁ ἀριθμὸς ποὺ βρίσκομε εἶναι οἱ ἀποτυχόντες (ὅπως τοὺς δρίσαμε στὸ προηγούμενο τμῆμα) τοῦ 1976. Ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν ἀφαιροῦμε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποτυχόντων γιὰ τὸ 1975 ποὺ δίνεται στὴν τρίτη στήλη τοῦ πίνακα 1 καὶ δ ἀριθμὸς ποὺ προκύπτει εἶναι ή ζητούμενη διαφορά. Παίρνοντας τὴν διαφορὰν αὐτὴν καθὼς καὶ τὴν ἐκτίμηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποφρότων Γυμνασίου ποὺ δίνεται στὸν πίνακα 3 γιὰ τὸ ἔτος 1977 βρίσκομε τὴν πρόβλεψη γιὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποψηφίων στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις τοῦ 1977 χρησιμοποιώντας (ὅπως κάναμε γιὰ τὸ 1976) τὸ ἐκτιμημένο ὑπόδειγμα (1) κ.ο.κ. μέχρι καὶ τὸ 1979. Στὸν πίνακα 4 δίνομε τὶς προβλέψεις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων γιὰ τὴν περίοδο 1976-79 ποὺ βρήκαμε μ' αὐτὸν τὸν τρόπο καθὼς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποτυχόντων (μὲ βάση τὶς ὑποθέσεις γιὰ τοὺς εἰσακτέους¹⁷ τοῦ πίνακα 3).

Πίνακας 4. Προβλέψεις γιὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποψηφίων καὶ ἀποτυχόντων στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις γιὰ τὰ Α.Ε.Ι. γιὰ τὴν περίοδο 1976 - 1979 μὲ βάση τὸ ὑπόδειγμα (1) καὶ τὶς ἐκτιμήσεις καὶ ὑποθέσεις τοῦ πίνακα 3

Ἐτος	Προβλεπόμενος ἀριθμὸς Ὑποψηφίων	Ἀριθμὸς Ἀποτυχόντων
1976	88.873	72.873
7	90.234	73.234
8	80.738	62.738
9	69.931	50.931

17. Ἐνδιέλειται τὸ τελειώσεις ἡ ἐργασία αὐτὴ ἀνακοινώθηκε ἀπὸ τὸ ὕπουργεῖον Παιδείας διτὶ δ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων θὰ περιοριστῇ φέτος στοὺς 11.300. Ἀν δ ἀριθμὸς αὐτὸς ἴσχη καὶ γιὰ τὰ ἐπόμενα τρία χρόνια, οἱ προβλέψεις μὲ τὸ ὑπόδειγμα (1) εἶναι οἱ ἔξις :

Ἐτη	1977	1978	1979
Ὑποψηφίοι	94.946	86.463	71.929
Ἀποτυχόντες	83.646	75.163	60.629

Ο πίνακας 4 δείχνει δτι, αν το υπόδειγμα (1) ισχύη και για την περίοδο 1976 - 79, δ άριθμός των υποψηφίων και άποτυχόντων θά φτάση ένα maximum¹⁸ το 1977 και μετά θά άρχιση να μειώνεται¹⁹.

IV. Σύγκριση των προβλέψεων του υπόδειγματος (1) με έκεινες ποὺ δίνει ένα έναλλακτικό υπόδειγμα

Στήν άνακονωση ποὺ προαναφέρθηκε, δ.κ. Θεοχάρης παραθέτει ένα διάγραμμα με την καμπύλη του συνολικού άριθμού των υποψηφίων μέχρι το 1974 και με προβολές μέχρι το 1981, και γράφει :

«Ο ρυθμός αύξησες του άριθμού των υποψηφίων κατέστη ηδη ίσος πρός 10.000 κατ' έτος. Και αν άκομη δὲν αύξηθη περαιτέρω, τούτο σημαίνει δτι τὸ 1978 δ άριθμός των υποψηφίων θά προσεγγίστη τάς 100.000, τὸ δὲ 1981 θὰ φθάση τὸ διπλάσιον έκεινον τοῦ 1974, ήτοι $2 \times 64.000 = 128.000$. Έν τούτοις άναμένεται δτι δ ρυθμός οντος δὲν θὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολλά έτη, ἐπερχομένου κορεσμού τινδς και πτώσεως τῆς ταχύτητος» (πρακτικά τῆς συνεδρίας τῆς 16.1.75 τῆς Ακαδημίας Αθηνῶν, σελ. 48).

Από τὸ άπόστασμα αὐτὸ διαφαίνεται δτι δ.κ. Θεοχάρης έχει υπόψη του ένα υπόδειγμα με έρμηνευτική μεταβλητή τὴν τάση.

Αν πάρουμε ένα υπόδειγμα με πολυωνυμική τάση δευτέρου βαθμού :

$$y_t = \gamma_0 + \gamma_1 t + \gamma_2 t^2 + w_t \quad (3)$$

δκου w_t είναι δ διαταρακτικός δρος του υπόδειγματος (3) και

$t = 1, 2, 3, \dots, 11$ για τὰ έτη 1965, 6, 7, ..., 1975 και χρησιμοποιήσουμε τὰ στοιχεῖα γιά την y_t ποὺ δίνονται στήν πρώτη στήλη τού πίνακα I γιά την έκτιμησή του μὲ τή μέθοδο τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων γιά τὴν περίοδο²⁰ 1967 - 1975, βρίσκομε τὰ άκόλουθα ἀποτελέσματα :

$$y_t = 60.021,00 * - 6.007,00t + 647,69 * t^2 \quad R^2 = 0,845 \quad \bar{R}^2 = 0,793 \\ (5,02) \quad (1,61) \quad (2,47)$$

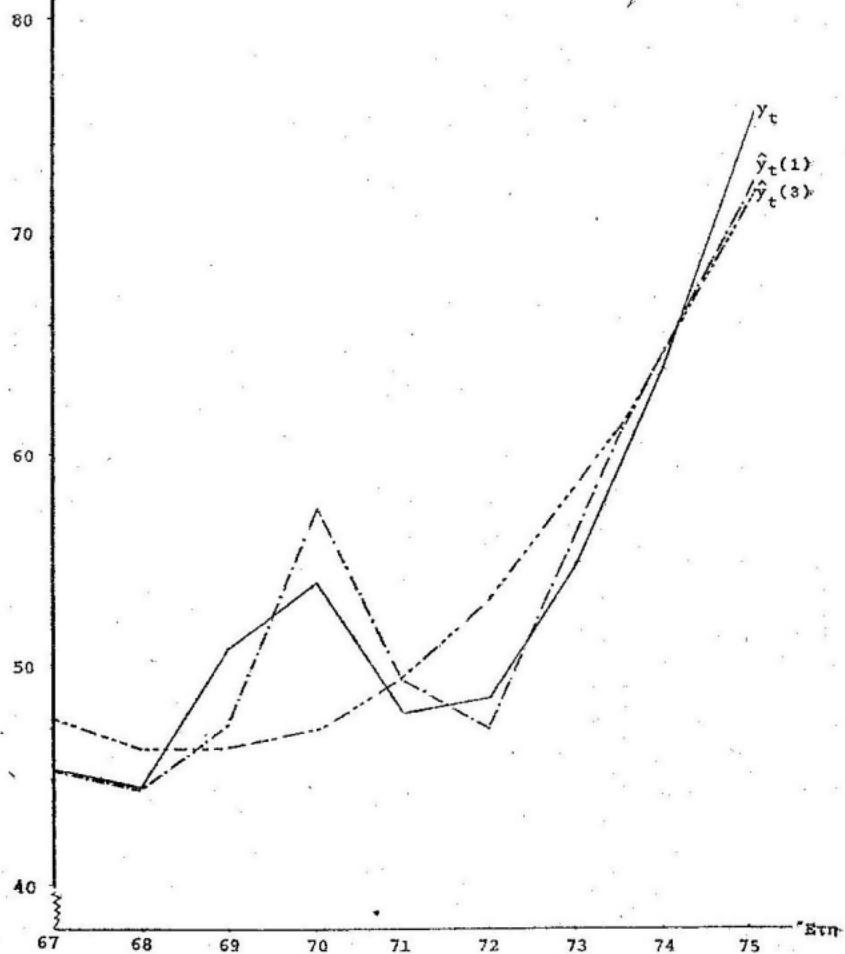
** = στατιστικά σημαντικός στὸ έπιπεδο σημαντικότητος 5%.

18. Όπως φαίνεται ἀπό τοὺς άριθμοὺς ποὺ δίνονται στήν υποσημείωση 17 τὸ ίδιο θά συμβῇ και ἀν υποδέστουμε δτι δ άριθμός τῶν εισακτέων θὰ παραμείνη σταθερός στὸ μειομένο έπιπεδο τῶν 11.300.

19. Άν χρησιμοποιήσουμε τὸ έκτιμημένο υπόδειγμα (1) γιά προβλέψεις και γιά μετά τὸ 1980 μπορεῖ νά δειχτῇ δτι, ἐφόσον οι άριθμοὶ τῶν ἀπορούτων Γυμνασίου και τῶν εισακτέων παραμείνουν σταθεροί, ή διαφοροεξίσωση δευτέρου βαθμού ποὺ προκύπτει δίνει κυκλικές διακυμάνσεις. Τὸ χρονικό διάστημα ἀνάμεσα στὰ κατέτατα σημεῖα δύο διαδοχικῶν κύκλων είναι 6 έτη και δ άριθμός τῶν υποψηφίων κυμαίνεται ἀνάμεσα σὲ δρια ποὺ δξαρτάνται ἀπό τὶς υπόθεσεις ποὺ γίνονται γιά τοὺς (σταθεροὺς) άριθμοὺς τῶν ἀπορούτων Γυμνασίου και τῶν εισακτέων.

20. Ή έκτιμηση έγινε γιά τὴν περίοδο αὐτὴ γιά νά ξουμε ἀποτελέσματα συγκρίσιμα με έκεινα τού υπόδειγματος (1).

Χιλιάδες άτόμων

- Διάγραμμα 2. Ύποψήφιοι (y_t) και υπολογιζόμενος δριθμός υποψήφιων με τό
έκτιμημένο υπόδειγμα (1) ($\hat{y}_t(1) = \dots \dots \dots$) και υπόδειγμα (3) ($\hat{y}_t(3) = \dots \dots \dots$) -

Σύγκριση τῶν συντελεστῶν προσδιορισμοῦ τοῦ παραπάνω ὑποδείγματος καὶ τοῦ ὑποδείγματος (1) δείχνει ὅτι ἡ προσαρμοστικότητα τοῦ τελευταίου εἶναι καλύτερη ἀπὸ τοῦ πρώτου. Στὸ διάγραμμα 2 δίνομε τόσο τὴν πραγματικὴ καμπύλη τῶν ὑποψηφίων (y_t) δσο καὶ τὶς ὑπολογιζόμενες καμπύλες μὲ βάση τὰ ἐκτιμημένα ὑποδείγματα (1) ($\hat{y}_t(1)$) καὶ (3) ($\hat{y}_t(3)$). Ἀπὸ τὸ διάγραμμα αὐτὸν φαίνεται καθαρὰ ἡ διαφορὰ στὴν προσαρμοστικότητα τῶν δύο ὑποδειγμάτων γιὰ τὴν περίοδο 1967 - 75.

Χρησιμοποιώντας τὴν παραπάνω ἐκτίμηση τοῦ ὑποδείγματος (3) καὶ ὑποθέτοντας ὅτι ἡ τάση αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων ποὺ παρατηρήθηκε στὴν περίοδο 1967 - 75 θὰ συνεχιστοῦν καὶ στὴν περίοδο 1976 - 79, ὑπολογίσαμε τὶς προβλέψεις γιὰ τὰ ἔτη αὐτά. Οἱ προβλέψεις αὐτές δίνονται στὸν πίνακα 5 μαζὶ μὲ τὶς προβλέψεις γιὰ τοὺς ἀποτυχόντες (μὲ βάση τὶς ὑποθέσεις γιὰ τοὺς εἰσακτέους τοῦ πίνακα 3) γιὰ τὴν ἴδια περίοδο.

Πίνακας 5. Προβλέψεις γιὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν ὑποψηφίων καὶ ἀποτυχόντων στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις γιὰ τὰ Α.Ε.Ι. γιὰ τὴν περίοδο 1976 - 1979 μὲ βάση τὸ ὑπόδειγμα (3) καὶ τὶς ὑποθέσεις γιὰ τοὺς εἰσακτέους τοῦ πίνακα 3

Ἐτος	Προβλεπόμενος ἀριθμὸς	
	Ὑποψηφίων	Ἀποτυχόντων
1976	81.204	65.204
7	91.390	74.390
8	102.870	84.870
9	115.646	96.646

Ἄπὸ τὸν πίνακα αὐτὸν (στήλη 1) φαίνεται ὅτι τὸ ὑπόδειγμα (3) δίνει γιὰ τὸ 1978, περίπου, τὴν πρόβλεψη ποὺ ἀναφέρει δ. κ. Θεοχάρης στὴν ἀνακοίνωσή του: "Ἡ πρόβλεψη ποὺ δίνει τὸ ὑπόδειγμα (3) γιὰ τὸ 1979 εἶναι ὑψηλότερη ἀπὸ ἐκείνην ποὺ ἀφήνει νὰ ἐννοηθῇ τὸ ἀπόσπασμα τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Θεοχάρη ποὺ δώσαμε στὴν ἀρχὴ τοῦ τμῆματος αὐτοῦ, διότι ἡ αὔξηση στὸν ἀριθμὸ τῶν ὑποψηφίων ποὺ σημειώθηκε τὸ 1975 ἔναντι τοῦ 1974 ἦταν 11.723, δηλαδὴ μεγαλύτερη ἀπὸ ἐκείνην ποὺ σημειώθηκε τὸν προηγούμενο χρόνο.

Μιὰ σύγκριση ἀνάμεσα στὸν πίνακα 4 καὶ τὸν πίνακα 5 δεῖχνει ὅτι οἱ προβλέψεις ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὸ ὑπόδειγμα (1) διαφέρουν σημαντικὰ ἀπὸ ἐκείνες ποὺ δίνει τὸ ὑπόδειγμα (3) σὲ δῆλα τὰ χρόνια, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ 1977. Μετὰ τὸ ἔτος αὐτὸν τὸ ὑπόδειγμα (1) δείχνει ὅτι δ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων θὰ ἀρχίσῃ νὰ μειώνεται ἐνῶ τὸ ὑπόδειγμα (3), διότι δ ἀριθμὸς αὐτὸς θὰ συνεχίσῃ νὰ αὔξανεται. Ἡ διαφορὰ στὶς προβλέψεις ποὺ δίνουν τὰ δύο ὑποδείγματα τὸ 1978 εἶναι 22.132 καὶ τὸ 1979 45.715.

Οἱ προβλέψεις ποὺ δίνομε τόσο στὸν πίνακα 4 δσο καὶ τὸν πίνακα 6 γιὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν ὑποψηφίων γιὰ τὴν περίοδο 1976 - 79 εἶναι χωρὶς διαστήματα ἐμπι-

στοισύνης. "Αν περιοριστούμε στις προβλέψεις πού δίνουν τα δύο υποδείγματα για το 1976, είναι σκόπιμο να βρούμε το διάστημα έμπιστοσύνης στο δεύτερο 95% για την άναμενόμενη τιμή του άριθμού των υποψηφίων για το δεύτερο αύτο.

"Εφαρμόζοντας τούς σχετικούς τύπους (βλέπε Δρετάκη, 1975, σελ. 93 - 94) σχηματίζουμε τα διαστήματα έμπιστοσύνης για την άναμενόμενη τιμή του άριθμού των υποψηφίων το δεύτερο 1976 στο δεύτερο 95% με βάση τα υποδείγματα (1) και (3).

Πίνακας 6. Διαστήματα έμπιστοσύνης στο δεύτερο 95% για την άναμενόμενη τιμή του άριθμού των υποψηφίων το 1976 με βάση τα υποδείγματα (1) και (3)

"Υπόδειγμα	"Ορια
Κάτω	Άνω
(1)	80.102
(3)	66.867
	97.624
	95.541

"Όπως φαίνεται από τὸν πίνακα αὐτὸν ή άναμενόμενη τιμή του άριθμού των υποψηφίων θα κυνηθῇ με πιθανότητα 95%, άνάμεσα σὲ δρια ποὺ διαφέρουν σημαντικά, άνάλογα μὲ τὸ ἄν πάρομε τὸ υπόδειγμα (1) ἢ τὸ υπόδειγμα (3) γιὰ νὰ προβλέψουμε τὸν άριθμὸ τῶν υποψηφίων. Τὸ διάστημα έμπιστοσύνης τοῦ υποδείγματος (1) είναι κατὰ 11.000 μικρότερο ἀπὸ ἑκεῖνο τοῦ υποδείγματος (3). Έπομένως τὸ υπόδειγμα (1) είναι άκριβέστερο σὲ σύγκριση μὲ τὸ υπόδειγμα (3).

Μὲ βάση τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ προκύψουν ἀπὸ τὸ 1976 θὰ ξταν σκόπιμο νὰ γίνη ἐπανεκτίμηση τόσο τῶν υποδείγμάτων (1) καὶ (3) δσο καὶ τοῦ υποδείγματος (2) γιὰ τὴν περίοδο 1967 - 1976 καὶ νὰ γίνουν οἱ άναγκαιοὶ ἔλεγχοι. Άνάλογο μὲ τὰ ἀποτελέσματα ποὺ θὰ προκύψουν, μποροῦν νὰ γίνουν νέες προβλέψεις γιὰ τὰ ἔτη 1977, 8, 9, οἱ διποὺς θὰ μποροῦσαν νὰ συγκριθοῦν μὲ τὰ ἀποτελέσματα ποὺ δίνονται στὴν ἐργασία αὐτὴ κ.ο.κ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Στὴν ἐργασία αὐτὴ δώσαμε μιὰ συνοπτικὴ ἀνάλυση τῶν προσδιοριστικῶν παραγόντων τοῦ άριθμού τῶν υποψηφίων στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις γιὰ τὰ Α.Ε.Ι. καὶ καταλήξαμε σὲ ἔνα οἰκονομετρικὸ υπόδειγμα μὲ ἔρμηνευτικὲς μεταβλητὲς τοῦ άριθμού τῶν υποψηφίων, τὸν άριθμὸ τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου καὶ τὴ διαφορὰ ἀνάμεσα στοὺς ἀποτυχόντες τοῦ περασμένου σὲ σύγκριση μὲ τοὺς ἀποτυχόντες τοῦ προ-περασμένου χρόνου. Μὲ βάση τὸ ἐκτιμημένο υπόδειγμα καὶ δρισμένες υποθέσεις σχετικὰ μὲ τὸν άριθμὸ τῶν εἰσαγκτέων καὶ τὶς ἐκτιμήσεις τοῦ άριθμοῦ τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου γιὰ τὴν περίοδο 1976 - 79, προβλέψαμε τὸν άριθμὸ τῶν υποψηφίων στὶς εἰσαγωγικὲς ἔξετάσεις γιὰ τὴν ἴδια περίοδο. Τὶς προβλέψεις αὐτὲς τὶς συγκρίναμε μὲ ἑκεῖνες ποὺ δίνει ἔνα υπόδειγμα τὸ διποῦ φαίνεται νὰ προσεγγίζῃ ίκανοποιητικὰ τὴν πρόβλεψη ποὺ ἀναφέρεται στὴν ἀνακοίνωση τοῦ κ. Θεοχάρη γιὰ τὸ 1978.

Τὸ βασικὸ ἔρωτημα ποὺ γεννᾶται είναι ποιὲς προβλέψεις είναι καλύτερες, μὲ τὴν ἔννοια τῆς προσεγγίσεως τῆς μελλοντικῆς ἔξελιξεως τοῦ άριθμοῦ τῶν υπο-

ψηφίων στις είσαγωγικές δξετάσεις. Για μιάν άπαντηση στό δέρπτημα αυτό θά πρέπει, φυσικά, νά περιμένουμε τήν άνακοίνωση τού άριθμού αντών πού θά δηλώσουν συμμετοχή στις είσαγωγικές δξετάσεις τόσον έφετος δσο και τά έπόμενα τρία χρόνια.

“Αν οι άριθμοι πού θά άνακοινωθούν δείξουν δτι τό δπόδειγμα (3) είναι καλύτερο άπό τό δπόδειγμα (1) τότε τό πρόβλημα τού άριθμού τών δποψηφίων (και τών άποτυχόντων) στις είσαγωγικές δξετάσεις θά γίνεται δξύτερο με τήν πάροδο τού χρόνου. “Αν δμως τό δπόδειγμα (1) άποδειχθή ίκανοποιητικότερο, τότε τό πρόβλημα αυτό, ένθ δξακολουθεί νά ήτάρχη, θά κινηθή μέσα σέ δρια πού δὲν άπέχουν πολὺ άπό τή μέχρι σήμερα έμπειρια²¹.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Δρετάκη, Μ.Γ. (1975) Θεωρητική Οίκονομετρία — Τόμος I.
- Δρετάκη, Μ.Γ. (1976a) «A Method to estimate the impact of Death and Migration on the Age-and Sex structure of a Population with an application to the case of Greece 1950 - 1970», «Σπουδαί», Τεύχος 1, σελ. 17 - 42.
- Δρετάκη, Μ.Γ. (1976b) «Τρέχουσες Δαπάνες τού Δημοσίου γιά τήν 'Εκπαίδευση 1962 - 1972», «Επιθεώρησις Κοινωνικών 'Ερευνών», Τεύχος 26.
- Ε.Σ. Υ.Ε. (1975) Στατιστική τής 'Εκπαίδευσεως 1971 - 72.
- Θεοχάρη, Π. (έν συνεργασίᾳ μετά Σ. Παπέτη) (1975) «ΆΙ Πανεπιστημιακού Σπουδαί εις τήν 'Ελλάδα και αι 'Ανάγκαι των», Πρακτικά τής 'Ακαδημίας 'Αθηνών, Τόμος 50ος, σελ. 43 - 72.
- Λιανού, Θ. (1975) «Η Διάρθρωση τής 'Ελληνικής Βιομηχανίας και ή Προσφορά 'Εργασίας», «Επιθεώρησις Κοινωνικών 'Ερευνών», Τεύχος 23, σελ. 160 - 65.
- Τσουκαλά, Κ. (1975) «Η 'Ανωτάτη 'Εκπαίδευση στήν 'Ελλάδα ώς Μηχανισμός Κοινωνικής 'Αναπαραγωγής», «Δευτεράνων», Μάρτιος 18 - 33.
- Φυκιολά, Ρ. (1974) 'Αγορά 'Εργασίας και Διάρθρωσης 'Αμοιβών εις τήν 'Ελληνικήν Βιομηχανίαν, Σ.Ε.Β.

21. "Οσον άφορά τά μέτρα πού θά πρέπει νά ληφθούν γιά τήν άντιμετώπιση τού προβλήματος παραπέμπουμε στά δσα σχετικά άναφέρονται στήν άνακοίνωση τού κ. Θεοχάρη.